

GRAMER LAZIM MIDİR?

Ülkü'nün 98 inci sayısında Dr. Saim Ali bunu münakaşa ediyor. Ona göre gramer etrafında yapılan münakaşalar, Türk gramerinin hazırlanmayışından ötürü ileri sürülen düşünceler yersizdir. Gramer bilmiyenlerin dili de bilmiyecekleri iddiası doğru değildir. Nice kimseler vardır ki iyice gramer bilmeden, mükemmel konuşur ve yazarlar. "Ve nice kavaid hocalarının iyi yazı yazamadıkları, bazan gülünç bir ifade sahibi olduklarını hep biliriz."

Aslına bakılırsa "Gramer anlaşılmas bir şey değildir. Gramerin iç yüzü bir ruhiyatı vardır. Eğer o "batıniyat"ı anlaşılırsa her dilin grameri bir olur. O noktada millilik kalkar. Ana dilini konuşan her normal adamda, gramerin bu ruhiyatı ve bu birlik vardır. Bu evrensel birlik, yani "içsel düstur birliği" olmasa diller birbirine tercüme edilemezdi."

Bay Dr. Saim Ali Türkçenin bazı hususiyetlerine ilişikten sonra: "Mektep grameri, çocukların ilk felsefe kitabıdır. Düşüncenin metafiziğe doğru ilk merhalesi odur. Tahlil idmanları, hiç bir vakit de dil yapmak sayılmaz. Grameri yalnız bir "lisaniyat" kitabı zannetmek kaba bir hata olur. Bu kitap daha çok fikriyatın nemalandırılmasına hizmet eder. Hakikî dil tedrisatı için, gramerden başka birçok yollar daha bulunmuştur. Bu yeni metotlar herkesçe malûm, onların içinde klâsik sarf malûmatına ne kadar az yer verildiği dahi göz önündedir." Gramer hakkında muhtelif lisan âlimlerinin fikirlerinden bahseden muharrir makalesine şöyle son veriyor: "Dört başı mamur bir gramer yapılamaz. Dilin tabiat ve mayası buna mânidir." "Metod psikolojik doğru, fakat henüz rüşeymî bir haldedir" belki o dahi "bir tûli emeldir. Hâli hazırda ne varsa tâbir ve taksimatını biraz düzeltip bu işi bitirmelidir."

İlmî Münakaşa Böyle mi Olur?

Doçent Tahsin Banguoğlu ile Türk dili hakkındaki münakaşalarını ihtiva eden, Prof. Besim Atalay'ın neşrettiği broşür münasebetiyle, B. Naci Yüngül Çınar mecmuasının ikinci sayısındaki bir yazısında diyor ki: "İlmî münakaşalara memleketimizde büyük bir yer verilmesini arzu ettiğimiz için polemik vadisinde yapılan bu teşebbüsü ve bu teşebbüsün bir manifestosu olan bu kitabı sevinçle karşıladık". Filvaki memleketimizde ilmî münakaşaların yapılması ve çoğalması çok arzu edilecek bir haldir; fakat ilmî münakaşa objektif bir usulle yapılır; münakaşaya girenlerin şahısları bahis mevzuu edilmez. Halbuki bizde yapılan münakaşalar umumiyetle eninde sonunda şahıslara taarruz halini alıyor. Bir ilim müessesesinde ve ilim namına bir profesör ile bir doçent arasında yapılmış olan bu münakaşa da müşahede ettiğimiz bu umumî hale bir istisna teşkil etmiyor.